

Poznej sám sebe, pak budeš znát vše

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 1. ledna 2009* ←

*Slunce vypadá pokojně a klidně, dny se zkrátily a chladný vítr vane,
pole jsou zralá zlatou úrodou,
květy měsíčku rozkvétají jako girlandy perel na březích řek.
Sedláci se radují a zpívají.
Svěží svátek Sankránti přišel v měsíci Pušja,
naplňuje sýpky našich domů čerstvě sklizeným zrnem.*

(píseň v telugu)

Vtělení lásky!

Je čas svátku Sankránti. To je významný svátek, den, kdy farmáři přivážejí domů sklizenou úrodu sestávající ze všech druhů obilnin a luštěnin potřebných pro domácnost. Sedlákům skončil hektický denní program sklizení úrody a polních prací, užívají si dobrého jídla a odpočívají ve svých domovech. Šťastně tráví volný čas se svou rodinou a přáteli, žertují a baví se. Zvou nedávno přiznžené zete do svých domů a obdarovávají je novým oděvem. Celý dům překypuje radostí. Jedna telugská lidová píseň popisuje atmosféru tohoto svátku na vesnicích.

*Sankránti je svátek svátků.
Ó, čerstvě přiznžený ženichu, navštiv domov svých nových příbuzných,
pojď a prožij čas v žertech a zábavě se svými švagry a švagrovými.
Celá domácnost a sousedství tě poctí láskou a náklonností.*

V dřívějších dobách nebyly příliš rozvinuty dopravní prostředky. Zetové navštěvovali domy svých příbuzných pěšky či na volském povozu. Celá vesnice je proto hojně zahrnovala náklonností a ctíla je tím, že se starala o jejich potřeby. Byly jim předkládány různé chutné pokrmy.

Svátek Sankránti je také událostí, kdy jsou voli důkladně ozdobeni a vedeni do různých domů ve vesnici. Jsou uctíváni a přepychově nakrmeni jako vyjádření vděčnosti za veškerou těžkou práci, kterou na polích vykonali. Dokonce i skot příslušící k domácnosti je oslavován.

Provádí se symbolická svatba páru býka a krávy, kteří jsou nazýváni Ráma a Sítá. Jsou vedeni po ulicích a roztančeni pro potěšení všech. Krávě, nazývané Sítá, je položena otázka: „Ráma je černý. Líbí se ti?“ Sítá v nesouhlasu zavrtí hlavou. Potom se jí poradí: „Prosím, neříkej ne, Ráma je úžasný. Je hezký a vážený.“ Poté Sítá souhlasně přikývne hlavou. Starší bratr sledující tuto krásnou podívanou, zve mladšího bratra, aby byl svědkem této symbolické svatby a nabídl dary tomuto páru takto:

*Ó drahý bratře, zde přichází gangiréddudásu.
Pojďme se na něj podívat. Nosí stříbrný medailón a pás.
Nese s sebou ozdobenou hůl a má zvláštní znaky na čele.
Přivádí bohatě vystrojenou posvátnou krávu a býka a provádí jejich svatbu.
Podívejme se na svatební obřad a nabídněme své dary.*

(telugská lidová píseň)

Tak je svátek Sankránti oslavován ve vesnicích se spoustou zbožné vroucnosti a legrace. Svátky, jako je Sankránti a Šivarátri jsou určeny k rozjímání a uvědomění si vlastního vrozeného božství.

Lidé říkají: „To je moje tělo“ (*idi ná déhamu*) velmi přirozeně. Ale lidé dobře zběhlí v sanskrtu by interpretovali výraz „ná déhamu“ (moje tělo) jiným způsobem. Vysvětlili by, že „ná“ značí na základě doslovného významu „ne“, a vyvodili by, že „ná déhamu“ znamená „já nejsem tělo“. Podobně může být výraz „ná manasu“ (moje mysl) v telugu interpretován jako „já nejsem mysl“. Stejně je to v případě intelektu (*buddhi*). Podstatou všech těchto vyjádření je „nejsem tělo, nejsem mysl, nejsem intelekt (*buddhi*)“ a tak dále.

Stejným způsobem je třeba udržovat si stav naprosté vyrovnanosti nedotčené ani bolestí ani radostí a stále se ujišťovat: „Tyto potíže a trápení stejně jako štěstí a radost nejsou moje. Jsem za touto dualitou.“ „To je moje tělo“ znamená „jsem od těla odlišný“. Pokud sami sebe pokládáte za oddělené od těla, proč byste měli cítit jeho bolest? Situace je však taková, že nejste schopni snést bolest působenou tělu. Proto zůstáváte jen na úrovni lidské bytosti. Neumíte vystoupit z falešné představy připoutanosti k tělu. Dokud jste k tělu připoutáni, budou

vás sužovat potíže a trápení, stejně tak i bolest. Ty všechny jsou vaším vlastním výtvořem.

Předpokládejme, že se zlobíte. Odkud tento hněv pochází? Pouze z vás. Podobně žárlivost je vlastnost, která se projevuje z vaší mysli. Tak je každá z těchto špatných vlastností následkem vašich vlastních myšlenek. Když jste ale schopni své myšlenky patřičně ovládat, budete moci dosáhnout v životě čehokoliv.

Mysl, intelekt a *čitta* (podvědomá mysl) jsou odrazem *átmana*. Mysl není stálá. Je skladištěm myšlenek a přání. Říká se: „*Mana éva manušjánám káranam bandhamóksajóh*“ (Mysl je základní příčinou buď spoutání nebo osvobození). Proto je třeba udržovat mysl pod kontrolou tím, že se dá přáním určitý strop. Obojí, tělo i mysl, neustále procházejí změnou. Uvnitř je však jedna entita, jež je neměnná, to je *átman*. Nemá formu, ale má jméno: *átman*. Já a *átman* znamená obojí totéž.

Átman se také nazývá *aham*. Člověk by se neměl v této souvislosti plést, že toto *aham* je *ahamkára* (ego), která je ztotožňována s tělem. Bůh nemá jméno a podobu, vždy se nazývá *brahma*. Pokud by měl Bůh odhalit svou pravou povahu, řekl by: *aham brahmásmi* (Já jsem *brahma*). Stejná *brahma tattva* (princip *brahma*) prostupuje všechny bytosti jako *átma tattva* (princip *átmana*).

Říkáme ta a ta je moje žena, ten a ten je můj syn, ta a ta je moje snacha a tak dále. To jsou všechno iluzorní a fyzické vztahy. Pořizujeme si je sami, nejsou dané Bohem. Podobně vám Bůh neuděluje ani radost ani bolest. Vše jsou to jen vaše vlastní výtvořy. Jsou následkem vaší připoutanosti k tělu. Dokud jste připoutáni k fyzickému tělu, budete prožívat pouze bolest. Jakmile je toto fyzické tělo uloženo do ohně, nic s vámi již nejde.

Átman, vlastní Já, Já – to jsou různá jména dávaná stejnému átmickému principu. Ztotožňování s tělem je činěno jednotlivcem a to má za následek *ahamkáru* (ego). Proto Ježíš radil ukřižovat malé já (ego), aby se člověk mohl stát samotným Bohem. Vaše vlastní Já (*átman*) řídí veškeré vaše činnosti zevnitř. Toto Já nemá zrození ani smrt, stejně jako je nemá ani *brahma*. Je věčné, pravé a neměnné. Musíme přilnout k takovému trvalému principu, nikoli k neustále se měnícím a prchavým předmětům.

Řekněme, že jste se oženili s dívkou a nazýváte ji svou ženou. Kým byla před svatbou? Kdo jste byli vy? Nebyl mezi vámi absolutně žádný vztah. Jen svou svatbou jste se stali manželem a manželkou a získali jste manželský vztah. Vztah si pořizujete. Bůh s těmito světskými vztahy nemá nic společného. Přesto je věčným svědkem všemu, co se na světě děje.

Dhjána (meditace), *džapa* (neustálé opakování božího jména) nebo jóga nejsou žádnou pomocí v dosažení *átma tattvy*. Také není jakoukoli pomocí ani devět druhů oddanosti jako je *šravanam* (naslouchání), *kírtanam* (zpěv), *Višnusmaranam* (rozjímání o Višnuovi), *padasévanam* (služba jeho lotosovým nohám), *vandanam* (pozdrazení), *arčanam* (uctívání), *dásjam* (služba), *snéham* (přátelství) a *átmani-védanam* (odevzdání se). To jsou různé druhy *sádhany*, kterých se ujímáme my sami. Nejsou od Boha.

Kolik asketů na světě koná přísné pokání? Kolik lidí koná neustálou *džapu*? Dokonce i když spí, otáčí se *džapamálá* (růženec) v jejich ruce. Udělují veškerá tato duchovní cvičení osvobození (*móksu*)? Nikdy! Člověk proto musí neustále rozjímat o *átma tattvě*. Když se vás někdo zeptá, kdo jste, měli byste být schopni odpovědět: „Jsem Bůh“ s veškerou vírou a důvěrou. *Átma svarúpa* ve všech lidských bytostech je jedna a tatáž. Je věčná a neměnná.

Mnohokrát jsem vám vyprávěl příběh o Alexandru Velikém. Ačkoliv si podrobil velkou část světa, nemohl si s sebou odnést ani trochu jmění, které nahromadil. Musel opustit tento svět s prázdnýma rukama. Aby ukázal tuto pravdu světu, nařídil svým ministrům, aby nesli jeho mrtvé tělo v průvodu ulicemi hlavního města a drželi obě jeho ruce zvednuté směrem k nebi. Když ministři chtěli znát důvod tohoto zvláštního císařova požadavku, Alexandr odpověděl: „Dobyl jsem mnohé země a nashromáždil obrovské bohatství. Pod mým vedením je ohromná armáda. Přesto mě nikdo nedoprovází ve chvíli, kdy opouštím toto smrtelné tělo. Jdu s prázdnýma rukama. Tato pravda musí být ukázána všem lidem.“

Můžeme získat hodně majetku a uložit ho v bankách nebo půjčit za úroky. A přece si s sebou nemůžeme vzít ani hrst hlíny, když opouštíme tělo. Nejde s námi nic z tohoto světa. Zbytečně se namáháme, chystáme různé plány a neustále o nich ve dne v noci přemýšlíme. Navzdory veškerému našemu úsilí, co musí odejít z našich rukou, odejde. Tělo je jako vodní bublina. Mysl je jako ztřeštěná opice. Když následujete tuto ztřeštěnou opici, dostanete se do potíží. Pokud naopak důvěřujete tělu, nevíte kdy tělo, které je jako bublina z vody, praskne. Nic není stálé. Pouze *átman* (Já) je věčný a nesmrtelný. To je Bůh. Já, vlastní Já a Bůh jsou různá jména, kterými se nazývá božství. *Átman*, o kterém se mluví jako o Já, na sebe bere různé názvy a podoby.

Bůh se vtělil jako Ráma, Kršna a tak dále. Ráma podstoupil mnohé nesnáze a ukázal velké ideály. Kršna předvedl spoustu *líl* (zábav, her) a přitahoval množství lidí. Nakonec opustil svou smrtelnou schránku. Fyzická těla *avatárů* se mění, ale božský *átman* v jejich tělech zůstává stejný. *Átman* je všudypřítomný.

Abyste však dosáhli *átmadžňány* (átmické moudrosti), vaše rozhodnutí musí být čistá. Musíte neustále rozjímat o božském *átmanu*. Vaše myšlenky a činy se mohou měnit, metody vaší *džapy*, *tapasu* a jógy se mohou měnit, ale božství se jakkoliv nezmění. Proto bylo božství popsáno jako *nirgunam*, *niraňdžanam*, *sanátana nikétanam*, *nitja*, *šuddha*, *buddha*, *mukta*, *nirmala svarúpinam* (je bez vlastností, čisté, konečným domovem, věčné, neposkvrněné, osvícené, osvobozené a je vtělením svatosti).

Lidé se modlí: „Ó Bože! Uděl mi svůj božský *daršan*.“ I když vám udělí svou božskou vizi, je jen dočasná. Přichází a odchází jako záblesk. Bůh je vskutku mnohem více imanentní ve vašem vlastním srdci. Poslouchá všechny vaše modlitby. Odpovídá na ně. Dokonce i když vaše fyzické tělo přestane existovat, *átman* zůstane. *Átman* (Já) je věčný. Bere na sebe různé podoby. Jsme svědky mnoha objektů v tomto vesmíru, jako jsou hvězdy, Slunce, Měsíc a tak dále. Přestože se zdají být neměnné, i ony procházejí změnou. Jedině božství, které je základem toho všeho, zůstává neměnné a věčné.

Člověk by měl stále zachovávat ryzost. Země Bhárat si opravdu vysloužila významné jméno a věhlas díky ryzosti a charakteru.

*Tato země Bhárat dala život mnoha ušlechtilým ženám
jako Sávitrí, která přivedla svého mrtvého manžela zpět k životu,
Čandramatí, která zhasila zuřivý oheň silou pravdy,
Sítá, jež prokázala svou cudnost tím, že vyšla nezraněná z planoucího ohně,
a Damajantí, která spálila zlovolného lovcе na popel silou své počestnosti.
Tato země zbožnosti a ušlechtilosti dosáhla hojnosti a blahobytu
a stala se učitelkou všech národů světa díky takovým ctnostným ženám.*

(báseň v telugu)

Dobrý charakter je velmi nezbytný, nejen pro ženy, ale také pro muže! Jen pokud má někdo charakter, můžete ho nazývat mužem nebo ctnostnou ženou. Dnes shledáváme chlapce a děvčata jednat velmi důvěrně, jako by byli manžely. Ale jak dlouho? Pouze nakrátko. Pak se situace změní. Jakmile se vezmou, bude každý z nich jinde. V božské podstatě se ale vůbec nic nezmění.

Je obvyklé, že si chlapec a dívka vyměňují diamantové prsteny, když se berou. Diamantový prsten, který je nestálým předmětem, je symbolem božství, které je neměnné a je neustále dosažitelné všem lidem. Měli bychom chránit svůj charakter jako diamant. Výměna diamantových prstenů při svatbě je zvykem

dokonce i u lidí ze zahraničí. Takto má význam každý obyčej a tradice nejen v Indii, ale i ve všech zemích.

Jak jsem se už zmínil, říkáte, že to je „moje tělo“ (*ná déhamu*). „Ná“ v jazyce telugu odkazuje na sebe. Ale v sanskrtu „ná“ znamená ne. Proto to značí „Nejsem tělo.“ Tak je v každém výrazu mnoho významů. Bůh je popisován jako *Sahasra šíršá purušah sahasrákšah sahasra pád* (Vesmírná bytost má tisíce hlav, očí a nohou). Vy máte jen jednu hlavu, zatímco Bůh jich má tisíce. Co to znamená? Všechny hlavy v celém stvoření jsou jeho.

Podobně není správné říkat, že Svámí viděl tisíc úplňků (*sahasra čandra daršan*). Viděl jsem nejen tisíc úplňků, ale milióny a milióny úplňků. Jak tvrdí véda: *čandramá manasó džátah* (měsíc je božstvo ovládající naši mysl). Každý z vás má mysl. Vidím všechny vaše mysli. Vidím mysli miliónů lidí po celém světě. To se rovná spatření nejen jednoho tisíce úplňků, ale miliónů a miliónů úplňků.

Před pár minutami chlapci zpívali píseň „Níku máku unnadi oke bandhamu, ade préma bandhamu“ (To, co nás s tebou spojuje, je pouto lásky). Měli byste se postarat o to, aby toto pouto lásky trvalo navždy.

Navenek můžeme dávat najevo různé vlastnosti, ale vnitřních myšlenek neboli hodnot je jen pět: pravda (*satja*), spravedlnost (*dharma*), mír (*šánti*), láska (*préma*) a nenásilí (*ahinsá*). To jsou vrozené vlastnosti, nejsou přidané zvenčí. Ani nemohou být koupeny v žádném obchodě. Jsou hluboko zakořeněny v jádru naší osobnosti. Naší povinností je projevat tyto vlastnosti a vyjadřovat je ve svém každodenním životě. To je „educare“. Vzdělání (*education*) se naopak vztahuje k dosažení poznání vztahujícího se k fyzickému a sekulárnímu světu.

Pravda je věčná. Musí se projevit zevnitř. Stejně je to v případě *dharmy*. Říká se: „*Dharma múlam idam džagat**.“ Ve skutečnosti to je *satja múlam idam džagat*. Pravda je spravedlivost. Všechny ostatní hodnoty jsou obsaženy v pravdě a pocházejí z ní. Láska je další vlastnost, jež je lidským bytostem vrozená. Měla by být projevována a sdílena se všemi. Kde je láska, nemůže být nenávist. Láska se sama mění v nenásilí. Jedinec, který je zaplaven láskou, se nemůže oddávat žádnému druhu násilí. Kde žádná láska není, lidé způsobují zranění jeden druhému.

Z pravdy vyplývá spravedlnost. Kde jdou spolu tyto dvě vlastnosti, důsledkem je mír. Mír se projevuje jako klidné a vyrovnané chování. Člověk v takovém

---

* *Dharma* je základem celého světa.

stavu říká: „Jsem klidný.“ Mnozí lidé, když jsou dotazováni na smysl své *sádhany*, odpovídají: „je pro dosažení míru mysli.“ Kde je však mír (*peace*)? Ve vnějším světě jsou jen střepy (*pieces*).

Matka miluje své dítě. Za žádných okolností je neopustí. I když je vyprovokována k hněvu, láska hněv zažene. Jestliže má na světě převládnout nenásilí, musí být všemi rozvíjena vlastnost lásky. Nestačí, když milujete sami sebe. Měli byste mít rádi také své bližní. Musíte si vypěstovat pocit, že k vám každý patří a že stejný *átman* sídlí ve všech lidech jako vnitřní obyvatel.

Na nebi je například jeden měsíc. Stejný měsíc se odráží v tisíci nádobách. Uvidíte měsíc odrážející se v každé z tisíce nádob odděleně. Můžete tedy říci, že je měsíců tisíc? Ne. Podobně nejsou odlišná slunce v různých zemích jako je Indie, USA a Japonsko. Jen jediné slunce osvětluje celý svět.

Nicméně čas, kdy slunce v různých částech světa vychází, se liší. Pro nás je teď šest hodin večer, zatímco v Americe je šest hodin ráno. V Japonsku je poledne. Na základě tohoto časového rozdílu nemůžete říci, že je na nebi více než jedno slunce. Pouze jedno slunce osvětluje celý svět. Podobně pouze jeden Bůh sídlí jako vnitřní obyvatel v různých lidech. Každý ho uctívá svým vlastním způsobem, přisuzuje božství určité jméno a podobu.

Mnozí lidé se ode mě snaží zjistit místo narození Pána Rámy. Během posledních několika let za mnou přichází množství lidí a žádají mě: „Svámí, řekni nám, prosím, kde přesně se Ráma narodil.“ Řekl jsem jim: „Ráma se narodil v lůně matky Kausalji.“

Hledáte sami sebe ve vnějším světě? Ne! Vaše pravá podstata může být nalezena jedině ve vás. Vy jste jen vy. Podobně je marné hledat Boha a ptát se: „Kde bych mohl najít Boha?“ Bůh je všudypřítomný. *Sarvatah pánipádam tat sarvatóksi širómukham, sarvatah šrutimallóké sarvamávrtja tišthati*. Rukama, nohama, očima, hlavou, ústy a ušima proniká vším, prostupuje celým vesmírem. Nemá tudíž cenu ptát se: „Kde je Bůh?“

Nejdříve ze všeho se snažte poznat sami sebe. Pak budete znát vše. Lidé se dnes bohužel snaží poznat všechno ve vnějším světě bez počátečního poznání sebe sama. Takové cvičení ničemu neposlouží. „Poznej sám sebe! Pak budeš znát vše.“ Připomínejte si: Jsem vtělení božského *átmana*, *átman* sídlí ve mně. Lidé často říkají: „to je mé..., toto je mé...“ Ale kdo je toto „mé“. Koho se to týká? Pocit „mé“ je *májá* (iluze). Lidé nicméně nevyvíjejí žádné úsilí, aby tomu porozuměli.

Protože jste jedinec, říkáte moje. Bůh však není omezen na konkrétní jméno a formu. On je principem Já, který je vše pronikající. Přisuzují se mu různá jména a podoby, ale on je jen a jen jeden. *Ēkam sat viprā bahudhā vadanti* (pravda je jedna, ale moudří ji vyjadřují různými způsoby). Rozdílná vyjádření jako „Já“, „Já jsem Bůh“, „Já jsem Brahmá“, „Já jsem Višnu“ a tak dále se týkají pouze jediného Boha.

V dnešní době lidé bohužel Boha rozdělují. Božství byste měli považovat za jediné. Nedělejte rozdíly mezi lidmi prohlášováním – tento muž je můj bratr, tato osoba můj zeť a tak dále. Všichni jsou jediné bratři a sestry. Když za své bratry a sestry pokládáte všechny lidi, kde je pocit odlišnosti mezi jednotlivci? Duchovnost učí přesně tomuto pocitu jednoty lidských bytostí.

Lidé říkají, že mohou dosáhnout Boha konáním *džapy*, *dhjány* a dalšími takovými *sádhanami* (duchovními cvičeními). Ale kdy a kde? Jak? Nebudou schopni vidět ani člověka, stojícího přímo před nimi, když si zavřou oči. Jak tedy mohou vidět Boha v meditaci? Všechny tyto *sádhanany* mají ovládnout mysl. Mysl je velmi nestálá. Je stále ovlivněna nárazy a skoky. Jak tedy můžete takovou nestálou mysl ovládat? Není to možné. Mysl lze ovládnout jediným způsobem: neustálým rozjímáním o Bohu.

Často vidíme, že lidé nezářídka mění jméno a podobu Boha, nad níž rozjímají. Jeden den rozjímají o Rámovi, následující den o Kršnovi, další den o Vénka-těšvarovi a tak dále. Takovou kontemplací není možné mysl ovládnout. Jestliže pokládáte Rámu za Boha, který se vám zamlouvá, potom vytrvejte s jeho jménem a podobou do svého posledního dechu. Pak jistě budete mít vizi (*sákšátkáru*) Rámy.

Velcí malíři jako Ravi Varma zobrazili Rámu v konkrétní podobě, ale Ráma a Kršna na takovou podobu nejsou omezeni. Bůh nemá ve skutečnosti konkrétní podobu. Bere na sebe určitou formu v určitý čas kvůli oddaným. Potom i tato forma zmizí. Na trhu se prodávají mnohé obrazy a malby Boha v konkrétní podobě. Jsou od malířů jako je Ravi Varma. Viděl Ravi Varma doopravdy Rámu nebo Kršnu? Ne. Jen o nich slyšel příběhy a namaloval jejich podoby na základě své představivosti. Tyto obrazy a malby vám pouze připomínají božství. Ani Ravi Varma ani žádný jiný člověk Boha skutečně neviděl.

Vy jste vskutku Bůh! Nemyslete si, že Bůh je na nějakém vzdáleném místě. Vy sami jste Bůh. Rozviňte tuto důvěru. Jestliže se však pokládáte za Boha, musíte pěstovat božské vlastnosti. Pouze tehdy jste oprávněni považovat se za Boha. Protože nikdo nikdy nevysvětlil podstatu božství tímto způsobem, lidé poklesli k dogmatickým teoriím. Bůh je uvnitř každé lidské bytosti, ba v každé

živé bytosti. Není místo, kdy by Bůh nebyl. Kamkoliv se podíváte, tam je Bůh přítomen. Ve skutečnosti nemusíte přijít sem, abyste spatřili Boha. On je přítomen právě v místě, kde bydlíte. Bez toho, aby si tuto pravdu uvědomili, utrácejí lidé mnoho peněz a chodí na pouti. To se od vás neočekává.

Rozvíjejte v sobě vlastnost lásky a podělte se o ni se všemi. Pak se lidé mohou stát jedním. Všichni jsou jediní, chovejte se ke všem stejně. Žádná živá bytost nikdy nemůže žít bez lásky. Žítí je možné pouze s láskou. Vypěstujte si tedy milující povahu. Když jedete domů, zavřete si oči a rozjímejte o Bohu. Jistě ho najdete ve svém vlastním srdci. Když oči otvíráte do vnějšího světa, vidíte kdekoho. Proč myslíte, že jste obdařeni očima? Jen proto, abyste viděli Boha.

Když jdete k lékaři a stěžujete si na nějaký problém ve svém těle, udělají vám rentgen srdce, jater, ledvin a tak dále a usoudí, kterou nemocí trpíte. Duchovnost je jako rentgenový snímek, který ukáže vaši pravou podstatu.

Umístěte si boží podobu do srdce a nepřetržitě o Bohu rozjímejte. Nikdy tuto podobu ze žádného důvodu neměňte. Jistě pak Boha dosáhnete. Nemusíte ho hledat jinde. Přejete-li si vidět Svámího, umístěte jeho podobu na oltář svého srdce. Zajisté si ho tam můžete představit. Když si vypěstujete pocit jednoty s ním, vše se pro vás obrátí v dobré. To si dnes musíte uvědomit.

Svátky přicházejí a odcházejí. Neděle, pondělí, úterý – tak dny ubíhají. Sobota přejde v neděli, ale Bůh se nikdy nezmění. Je věčný. Uvědomte si tuto pravdu.

U příležitosti Nového roku, v Prašánti Nilajam dne 1. ledna 2009